

[Finansministeren.]

statens og kommunernes andele af visse skatters indbringende.

Samtlige forslag er ledsaget af ret udførlige bemærkninger samt bilag, hvori findes en række talmæssige oplysninger om forslagernes virkninger. Samtidig er i et tillæg til forslaget til lov om ændring af lov om kommunale indkomstskatter m. m. givet en samlet oversigt over de 16 lovforslag, og jeg skal derfor ikke i dag ved fremsættelsen komme ind på detaljer vedrørende de enkelte forslag, men nøjes med at omtale en række hovedtræk. Samtidig vil jeg prøve at vise sammenhængen i hele lovkomplekset.

I marts måned sidste år blev der også her i tinget fremsat et forslag, der blev betegnet som den daværende regerings forslag til en skattereform. Forslaget vedrørte kun statskatterne og endog kun skatterne på indkomst og formue og kunne derfor kun betragtes som det første led i en reform, der iøvrigt nærmere blev antydnet i min forgængers fremsættelsestale. Det blev kun til antydninger, og hele problemet om den kommunale beskatning blev knap berørt.

Vi er nu gået betydelig længere, og der fremsættes nu til drøftelse i tinget reformplaner for meget væsentlige dele af det sagområde, der her er tale om.

For en ordens skyld vil jeg dog straks gøre opmærksom på enkelte områder, der efterhånden bør medtages, men hvor udvalgsarbejdet endnu ikke er tilendebragt. Jeg tænker her først og fremmest på alle de problemer, der står i forbindelse med skatteadministrationens opbygning og tekniske indretning. Det foreliggende lovforslag om indkomstskat til staten m. m. bygger på dette område i stort omfang på de bestående regler, men dette må ikke tages som udtryk for, at disse kan siges at være tilfredsstillende på alle områder; tværtimod synes flere ændringer stærkt påkrævet. Det er mit håb, at det også må blive muligt at drøfte disse inden lovforslagets gennemførelse. Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne, at af de to udvalg, der arbejder med disse problemer, har udvalget om landsskatteretten allerede afgivet en betænkning, medens det tekniske udvalg vedrørende muligheden for skatteadministrationens effektivisering og decentralisering, der nylig er nedsat, er gået i gang med sit arbejde. Også på et andet

område venter vi endnu på afslutningen af et udvalgsarbejde — jeg tænker her på det såkaldte afskrivningsudvalg, som har haft meget vanskeligt ved at tilendebringe sit arbejde, før de nærmere retningslinier for den samlede skattelovgivning har været udstukket. Som følge heraf er de gældende regler om ordinære afskrivninger optaget uforandret i forslaget, medens de ekstraordinære afskrivningsregler, der har været hjemlet ved tekstanmærkninger på de årlige finanslove, ikke er indarbejdet i forslaget. Endelig er der ikke foreslået gennemgribende ændringer på ejendomsskatternes område, idet resultatet af grundskyldskommissionens arbejde først må foreligge.

Bortset fra disse tre punkter skulle alle problemer vedrørende udgiftsfordelingen og de direkte skatter være taget op i forslagene, medens mange uløste problemer indenfor de indirekte skatter stadig venter på at blive behandlet. Arbejdet hermed er dog så småt begyndt at komme i gang. Motorafgiftskommissionens betænkning, der på et vigtigt punkt også vedrører udgiftsfordelingen mellem stat og kommuner, vil snart foreligge, og under skatteforhandlingerne i marts måned opnåede jeg tilslutning til, at den påbegyndte tekniske revision af forbrugsafgifterne skulle fortsætte. I forbindelse hermed skulle det vel også være muligt efterhånden at nå frem til ændringer indenfor vor toldlovgivning.

Der kan således nok siges at være lang vej igen, før reformarbejdet vil være afsluttet på hele området. Det er dog min opfattelse, at gennemførelsen af de her foreliggende lovforslag også ved at frigøre kræfter, der har været bundet til disse forslag, vil kunne bringe løsningen af de øvrige problemer nærmere.

Inden jeg går over til at redegøre for hovedtrækkene i lovforslagene, vil jeg gerne omtale de mange reformønsker, der er udbredt i hele befolkningen.

Reformønskerne er ikke af ny dato. Herom vidner jo bl. a. nedsættelsen af skatte-lovskommissionen så langt tilbage som i begyndelsen af 1937. Ved kommissionens nedsættelse blev det udtrykkeligt udtalt, at man anså det for ønskeligt, at såvel lovgivningen om skatter og afgifter til stat og kommune som fordelingen af disse indtægter mellem staten og kommunerne blev taget